

Bir Zamanlar Bizdik

– berberce · 01 Temmuz 2025

Aşk kelimesi bana ne çağırıyor biliyor musunuz? Eksilteli cümleleri... Bak, üç nokta koydum; siz içinizden geldiği gibi tamamlarsınız diye. Fakat aşk, ne yapıp etseniz de bir yanınızı hep eksik bırakıyor. İşin en acı tarafı ise, biteceğini bile bile, sizi inciteceğini bile bile, hiçbir şey yokmuş gibi ve sonsuza kadar sürecekmış havasına kapılarak yaşamak. İşte aşk böyle bir şey...Ve en çok da suskunlukta yankılanıyor.

Kimse bilmezdi... Biz bir zamanlar birbirimizin her şeyiydik. "Dünya bir yana, sen bir yana," derdik. Ayrılmamak için ne sözler vermiş, ne yeminler etmiştik birbirimize. Adını duymak kalbimi titretirdi. Onun bakışları dünyadaki bütün sesleri sustururdu. Ama ne yazık ki, cesaret denilen şey bizde yoktu. Söylenemeyen cümleler, yarım bırakılan hayaller, ertelenen mutluluklar... Hep yarım, hep eksik kaldık.

Özlemez olur muyum onunla geçirdiğim her dakikayı? Bazen bir şarkıda, bazen bir sokakta, bazen bir tesadüfte anımsarım onu. Bu dünyada ve ahirette hakkını nasıl ödeyebilirim, kendimi nasıl affettirebilirim, bilmiyorum.

Bir gün sahil kenarında oturuyorduk. Deniz hafif dalgalıydı içimiz gibi. O elime dokundu. Ben kalbimi susturdum. "Seninle bir yerlere gitsek mi?" dedi. Sustum. "Ben seni seviyorum," dedi. "Biliyorum," dedim. Ve o gece, birbirimizin hayatından sessizce çıktık. Hiçbir kavga, hiçbir suçlama olmadan sadece susarak.

Şimdi, yıllar sonra onun adını duyduğumda hâlâ içimde bir kıpırtı olur. Bazı insanlar gider, ama izleri hep kalır ve bazı cümleler hiç söylenmez. Çünkü biz; bir zamanlar biz olabilmiş iki yaralı insandık. Şimdi, şuracıktan çıkıp gelsen ve "Seninim," desen biliyorum ki, ne ben o eski "benim", ne de sen, o eski "sensin".

"Her şey buraya kadarmış" demek, insanın yüreğine en zor gelen sözlerden. Bazı hikâyeler yarım kalır ama ömür boyu bitmez.